

Chương 85: Hẹn Hò Với Công Chúa Charlotte (5) - Tiếp Tục

Làm Thám Tử

(Số từ: 3237)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:48 PM 30/07/2025

Eleris không dùng bất kỳ ma pháp bảo vệ nào cho cửa, nên nó dễ dàng bị phá.

Thế nhưng, nếu cô ấy dùng ma pháp bảo vệ thì bản thân nó lại trở thành một bằng chứng. Cánh cửa khóa chặt kia, dù có bị phá hay không, cũng sẽ gây ra rắc rối.

Khoảnh khắc nơi này lọt vào mắt Charlotte là mọi chuyện đã kết thúc.

Tình thế này không còn cách nào ngăn cản được nữa. Tôi cũng không thể làm chuyện điên rồ như đánh vào gáy Charlotte. Bỏ lại sự ồn ào bên ngoài, Charlotte bước vào tiệm.

"Hừmm... Tủ bị khóa rồi."

Những tủ đựng cuộn giấy khắp tiệm giờ đây đều đã được khóa kín.

Charlotte đến quây và cẩn thận kiểm tra từng tủ đựng cuộn giấy.

"Có khóa ma pháp được cài đặt. Tuy nhiên, ai cũng dùng loại này thôi..."

Tài sản của các tiệm cuộn giấy chính là những cuộn giấy. Vì vậy, việc các tủ có khóa ma pháp để chống trộm là điều đương nhiên. Charlotte gõ vào một trong những chiếc tủ đã đóng kín chiếm một bức tường.

"Reinhardt, nếu có bất kỳ cuộn Hoả Cầu nào trong đó, cậu nghĩ khả năng nó là của tiệm kia là bao nhiêu?"

"Ừm... Khá thấp phải không?"

"Hừm... Phải chứ? Dù nó khá đắt, nhưng không phải là loại cuộn giấy hiếm. Ngay cả khi có bất kỳ cái nào trong đó, chúng cũng có thể chỉ đơn giản là để bán..."

Charlotte biết rằng ngay cả khi có cuộn Hoả Cầu trong đó, nó chắc chắn sẽ không trở thành bằng chứng tốt.

Cô lấy một cuốn sách từ túi ra. Đó là một cuốn sách cuộn giấy. Sau khi lật qua các trang, cô lập tức rút ra một cuộn giấy.

"Dù sao thì, kiểm tra cũng không lãng phí. Nó có thể chứa những cuộn giấy của ác quỷ mà hắn mang theo."

Eleris có thể đã lấy những cuộn giấy và giết tôi. Có khả năng cao cô ấy đang nghĩ như vậy.

Rõ ràng là Charlotte đã lấy ra loại cuộn giấy ma pháp gì. Tôi thậm chí không cần nhìn.

Đó có lẽ là cuộn giấy loại Mở Khóa hoặc Giải Trừ. Khoảnh khắc Charlotte chuẩn bị xé cuộn giấy để thi triển phép thuật.

"Hả...? Ồ, cái mớ hỗn độn này là gì vậy?"

Eleris, người không nên ở đây, xuất hiện trên cầu thang dẫn lên tầng trên.

"C, cô! Cô là ai...?"

Cô ấy nhìn tôi và Charlotte, người sắp thi triển Giải Trừ, luân phiên với vẻ mặt kinh ngạc.

Cô ấy chỉ đơn giản hỏi chúng tôi là ai.

Nhờ những lời này, tôi nhận ra rằng cô ấy hoàn toàn biết chuyện gì đang xảy ra ở đây. Tôi không biết chính xác chuyện gì đã xảy ra, nhưng Eleris đã quay lại cửa hàng của mình, và cô ấy biết chuyện gì đang diễn ra.

Cô ấy đang giả vờ không biết tôi. Đó là bằng chứng.

"À... Cô ở đó à?"

Sau một chút bối rối, Charlotte cởi áo choàng ra.

"Tên tôi là Charlotte de Gardias. Với tư cách là Công chúa Hoàng gia, tôi có vài câu hỏi muốn hỏi cô."

Charlotte đánh giá rằng bây giờ không phải là lúc để cô tiếp tục che giấu thân phận.

Bỏ qua sự huyên náo bên ngoài, Eleris tỏ ra khá bối rối và lập tức cúi đầu trước Công chúa.

"Đ, để Công chúa Hoàng gia hạ cố đến một nơi tồi tàn như thế này..."

"Tôi không có ý định kéo dài chuyện này hơn mức cần thiết. Tôi muốn cô trả lời vài câu hỏi."

Sau khi tiết lộ thân phận, Charlotte bắt đầu nói một cách ép buộc và lạnh lùng.

Eleris chắc chắn đang hành động như một thường dân bình thường của Đế quốc.

Tôi không biết chuyện này sẽ dẫn đến đâu, nhưng tôi cầu nguyện rằng điều này sẽ giải quyết tất cả. Tôi hy vọng mãnh liệt rằng Eleris đã chuẩn bị một lời bào chữa hợp lý. Lúc này tôi không thể làm gì để giúp đỡ.

Tôi thậm chí không tưởng tượng được mình sẽ vào nơi này cùng Charlotte và thậm chí gặp Eleris, nên đầu óc tôi lúc này đang hoàn toàn hỗn loạn.

"Cô nên biết rằng có rất nhiều người đang tìm kiếm một cậu bé duy nhất quanh khu vực này."

"Vâng, tôi biết điều đó, Điện hạ."

"Tôi nghe nói cô chưa bao giờ nhìn thấy đứa trẻ đó. Cô có chắc không?"

Charlotte, người đã hoàn toàn tiết lộ thân phận, vẫn giữ thái độ có phần tôn trọng, nhưng với tư cách là một thành viên của Hoàng gia, cô có thái độ rằng việc câu hỏi của mình được trả lời là điều hiển nhiên.

"Vâng, Điện hạ. Tôi chắc chắn. Tôi chưa bao giờ thấy một đứa trẻ như vậy ở bất cứ đâu quanh đây."

"Nhìn vào mắt tôi."

".....Vâng?"

"Nhìn vào mắt tôi và nói."

Như thể đang cố gắng xem Eleris có nói dối không, Charlotte nhìn chăm chăm vào mắt Eleris với vẻ mặt hoàn toàn trống rỗng. Eleris cũng cố gắng xoay đầu mình khỏi Charlotte.

"Cô thật sự chưa bao giờ thấy cậu bé đó sao?"

"Vâng. Chắc chắn rồi."

Tôi tự hỏi cô thấy gì trong mắt Eleris, khi cô ấy rõ ràng đang nói dối. Charlotte nhìn cô ấy rất lâu, rồi chỉ cầm vào một nơi cụ thể.

"Mở tủ cuộn giấy ra."

Cuộn Hoả Cầu.

Charlotte đang cố gắng xem cô ấy có cái nào không.

Tôi thậm chí không biết cô ấy đặt nó ở đâu. Chỉ Eleris biết. Cô ấy run rẩy sợ hãi và nhanh chóng mở khóa ma pháp.

"Làm ơn cho tôi xem ID của cô."

"À vâng... Đây."

Charlotte kiểm tra ID mà Eleris đưa cho, và nhanh chóng mất hứng thú, sau đó cô đi đến mở tủ cuộn giấy và bắt đầu lục lọi.

Trong khi lục lọi, Charlotte hỏi thêm vài câu.

"Bá tước Pergia là một lãnh chúa tốt phải không?"

Đó là một câu hỏi khá vô nghĩa. Cô muốn đạt được điều gì khi hỏi một câu như vậy?

"Đó, đó... Bá tước Pergia... Người phụ trách khu vực đó là Giám mục Rendry. Bá tước Pergia thực ra không phải là lãnh chúa..."

"Ồ, là vậy sao?"

Và, khi tôi nghe câu trả lời đột ngột của Eleris, tôi cảm thấy một luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng.

Charlotte đang hỏi Eleris về nguồn gốc của cô ấy.

Tôi không biết nó nằm ở đâu, nhưng có vẻ như Eleris đã đặt Pergia làm nơi xuất xứ của mình.

Nếu Eleris nói rằng Bá tước Pergia là một lãnh chúa khá tốt, Charlotte hẳn đã đề cập rằng nơi đó thực sự do Giám mục Rendry cai trị. Đó là một cái bẫy. Nếu một người không phải từ nơi đó, họ sẽ không thực sự biết rằng nó được cai trị bởi một người của nhà thờ.

Nếu cô ấy không thực sự từ nơi đó, không đời nào cô ấy có thể biết được chi tiết nhỏ đó, tuy nhiên, Eleris đã trả lời đúng.

Charlotte, tất nhiên, đã biết về những vấn đề như vậy trong Đế quốc. Eleris cũng đã nghiên cứu sơ bộ về nơi đó, để có thể trả lời các câu hỏi về nơi xuất xứ được cho là của mình.

Cả hai đều khá đáng sợ theo ý kiến của tôi.

Khi cô tiếp tục lục lọi các tủ, Charlotte không ngừng đặt câu hỏi.

"Cô có phải là pháp sư không?"

"Không, Điện hạ. Nhưng có những pháp cụ mà tôi có thể điều khiển bằng ma lực."

"Hừm, pháp sư sẽ không có lý do gì để điều hành một cửa hàng cuộn giấy. Tuy nhiên, không phải là không có trường hợp như vậy."

Sau khi kiểm tra xong cái tủ đó, Charlotte khoanh tay nhìn nó.

"Không có cuộn Hoả Cầu nào cả..."

Dù sao thì, có vẻ như cuộn Hoả Cầu đã được tẩu tán rồi.

"Đây có vẻ là một cửa hàng khá độc đáo. Họ không bán bất kỳ cuộn giấy ma thuật tấn công nào cả."

Charlotte nhận thấy một đặc điểm khiến cửa hàng của Eleris khác biệt so với các cửa hàng khác.

"Đem sổ cái ra đây."

Có vẻ như Charlotte sẽ không tìm thấy gì ở đây cho đến khi mọi nghi ngờ của cô được chứng minh.

Tôi lại một lần nữa nhận ra Eleris tỉ mỉ đến mức nào. Bất kể việc kinh doanh có thuận lợi hay không, Eleris đều quản lý sổ sách rất cẩn thận.

Cô ấy được cài vào Đế đô làm gián điệp của Ma Giới, nhưng không ai biết khi nào cô ấy có thể bị phát hiện. Vì vậy, có vẻ như mọi thứ đều được chuẩn bị tỉ mỉ để cô ấy không để lại bất cứ điều gì đáng ngờ.

"Tại sao cô không bán cuộn giấy ma thuật tấn công?"

“Chuyện đó... Bởi vì ma thuật tấn công có thể dễ dàng bị lạm dụng cho các tội phạm bạo lực. Sẽ ổn nếu chúng chỉ được dùng để chống lại quái vật, nhưng tôi biết có khá nhiều trường hợp chúng không được sử dụng đúng mục đích...”

Eleris ghi nhớ rằng những cuộn giấy cô ấy bán có thể được dùng cho tội phạm. Đó là lý do tại sao cô ấy không bán cuộn giấy ma thuật tấn công.

Đó hoàn toàn là điều Eleris sẽ làm.

Tuy nhiên, cuối cùng, khía cạnh này lại trở thành một điểm yếu theo một cách nào đó. Eleris không tỉ mỉ trong lĩnh vực đó.

"Nhưng không phải cuộn giấy ma thuật tấn công đang có nhu cầu cao sao?"

"Vâng..."

Đó là lý do tại sao việc kinh doanh của cô ấy không được tốt cho lắm. Tuy nhiên, không thể trách móc việc chính người bán hàng từ chối bán một số thứ.

"Hừm..."

Sau khi Charlotte xem xét toàn bộ sổ cái, cô đóng cuốn sách lại.

"Có vẻ như cô không liên quan gì đến cậu bé mà tôi đang tìm kiếm."

Charlotte dự đoán rằng kẻ nhận ra giá trị thực sự của những cuộn giấy ác quỷ này có thể đã lấy chúng từ cậu bé và giết cậu ta. Tuy nhiên, Eleris không buôn bán cuộn giấy ma thuật tấn công, và theo những người xung quanh, cô ấy thực sự không có bất kỳ đầu óc kinh doanh hay động lực nào.

Đương nhiên, cô ấy thậm chí sẽ không cân nhắc việc trộm cắp bất cứ thứ gì từ người khác.

Vì vậy, điều này khiến mọi nghi ngờ về phía đó dường như đã được xóa bỏ. Tuy nhiên, Charlotte vẫn chỉ vào sổ cái.

"Nhưng có vẻ như cô không ghi lại chi phí bảo trì cửa hàng ở đây."

"À..."

Sau khi xem xét cửa hàng của Eleris, Charlotte dường như có thêm một vài nghi ngờ. Sau khi xem xét doanh số của Eleris, cô hẳn đã nhận thấy rằng chúng thực sự rất ít ỏi.

"Cô lấy tiền ở đâu để duy trì cửa hàng này? Từ chối bán cuộn giấy ma thuật tấn công đang có nhu cầu cao. Có vẻ như cô không có ý định nhỏ nhất nào muốn kiếm tiền..."

Chi phí bảo trì được chi trả bởi Băng Rotary. Tuy nhiên, nếu Charlotte có thể tìm ra mọi chuyện đến mức đó, rất có khả năng cô ấy sẽ đi đến kết luận rằng tôi cũng có liên quan đến chuyện này.

Tôi đang nổi da gà.

Cô ấy có thực sự làm được điều đó không?

"Cái đó... Thực ra tôi đang thua lỗ..."

Tất nhiên, Eleris nói với cô ấy rằng cô đang kinh doanh trong khi gặm nhấm vốn liếng của mình. Cuối cùng, cô chọn lý do đơn giản này là chỉ không có khả năng kinh doanh. Cô nhảy vào thế giới kinh doanh một cách nửa vời, nhưng cô bướng bỉnh, nên cuối cùng đã tự mình thua lỗ hết.

"Vậy mà cô lại đi nghỉ mát trong Lễ Hội Chiến Thắng?"

"À... Chuyện đó..."

"Cô đã đi đâu?"

"Tôi chỉ... đi cắm trại gần Đế đô... Sau đó tôi nghe nói có một cuộc tấn công khủng bố, nên tôi quyết định ở đó lâu hơn một chút và chỉ trở về hôm nay..."

Nếu cô ấy nói rằng cô ấy đã đi đâu đó bằng Công Dịch Chuyển, người ta có thể dễ dàng kiểm tra điều đó bằng cách xem lại lịch sử sử dụng công, nên cô ấy có lẽ đã cố gắng tránh nói bất cứ điều gì về điều đó vì lý do đó.

"Cấm trại... Cấm trại sao...?"

'Cô đã có một khoảng thời gian vui vẻ nhỉ?', đó là điều mà biểu cảm của Charlotte dường như muốn thể hiện.

Tại sao.

Có vẻ như cảm xúc của Charlotte đối với cô ấy đang dần thay đổi phải không?

Cô dường như thấy cô ấy thực sự đáng thương.

"Tôi nghe nói tất cả các thương gia quận Aligar đều là những kẻ man rợ bản thủ. Tôi không tin tất cả bọn họ đều như vậy bây giờ."

Như thể chưa bao giờ nghe nói về bất kỳ ai sẵn sàng phá sản vì nguyên tắc của mình, Charlotte có vẻ hạnh phúc theo nhiều cách khác nhau. Có vẻ như mọi nghi ngờ của cô cuối cùng đã được xóa bỏ.

Đó là điều tôi nghĩ cho đến khi cô chỉ vào cầu thang.

"Tôi có thể lên đó không?"

Charlotte chỉ vào cầu thang dẫn lên tầng hai.

Tầng trên là nơi Eleris sinh sống.

Chỉ có một phòng khách và một phòng khác.

"...Đây không giống phòng khách cho lắm."

Charlotte nói vậy sau khi nhìn thấy căn phòng được trang bị tối thiểu này. Trong phòng chỉ có một chiếc bàn và vài chiếc ghế, và một chiếc giường với một chiếc chăn trong phòng khác.

"Đó là... vì tôi không đủ khả năng mua nhiều hơn..."

Đúng là cô ấy sống trong cảnh nghèo khó.

Có vẻ như Charlotte không tìm thấy gì ngoài hiện thực về một người sống trong cảnh nghèo khó trong căn phòng trống trải này. Eleris nép mình vào và dẫn Charlotte đi xem trong khi tim tôi như muốn nổ tung vì căng thẳng.

Thực ra, những loại phòng này được tìm thấy ở nhiều gia đình, nhưng có một số gia đình còn tệ hơn.

Trong bếp của cô ấy chỉ có một chiếc tủ lạnh đơn giản và một vài dụng cụ nấu nướng.

-Râm

"Hừm..."

Charlotte lúc này đang xem xét tủ lạnh của Eleris, xem xét những món ăn vặt đông lạnh cô ấy có trong đó và chậm rãi gật đầu.

Eleris bắt đầu chuẩn bị một ít thức ăn phòng trường hợp cô ấy phải đưa cho tôi. Tôi không chắc tủ lạnh có đặt ở thế giới này hay không, nhưng việc có nó đã biện minh cho việc cô ấy đã mua thức ăn này, nhưng chưa ăn bất kỳ thứ gì trong số đó.

Vào lúc Charlotte nghĩ Eleris là nghi phạm chính gây ra sự biến mất của Valier, nên cô đã lục soát nơi ở của cô ấy, nhưng cô thực ra đang điều tra không gian sống của một ma cà rồng đã xâm nhập vào Đế đô.

Nếu Charlotte thực sự nghi ngờ cô ấy là ác quỷ, thì cô sẽ có thể tìm thấy nhiều điều đáng ngờ ở nơi này, nhưng cô chỉ đang tìm kiếm những dấu vết có thể dẫn đến Valier.

Sau đó Charlotte đi vào phòng ngủ. Tất cả những gì nó có là một cửa sổ gần giường, một chiếc chăn trải trên giường, và một tủ quần áo.

Thỉnh thoảng, mắt Eleris và tôi gặp nhau để tránh ánh mắt của Charlotte.

'Cô ồm chứ?'

'Tôi nghĩ vậy!'

Chúng tôi đã có những cuộc trò chuyện như vậy bằng ánh mắt. Charlotte tiếp tục nhìn vào chiếc giường và sau đó nắm lấy một thứ gì đó.

"Elena."

"Vâng, Điện hạ."

"Sợi tóc này. Của ai vậy?"

"!"

"!"

Ở đó, trên giường của cô ấy, là một sợi tóc rõ ràng màu vàng. Hoàn toàn khác với mái tóc màu nâu đỏ của Eleris.

Khi tôi giấu sừng và hóa thành hình người, tóc tôi chuyển sang màu vàng. Và sợi tóc Charlotte nhặt lên chính xác có màu vàng giống hệt.

Đó rõ ràng là tóc của tôi. Tôi đã ở đây vài ngày vào đầu Lễ hội. Charlotte có lẽ sẽ nhầm sợi tóc đó với tóc của Valier.

Đúng rồi! Tóc của tôi là tóc của tôi. Điều đó quá rõ ràng!

Tuy nhiên, liệu nó có còn là tóc của tôi nếu nó rụng từ đầu của một tôi khác không? Không phải tóc của Valier, mà là tóc của Reinhardt?

Tôi, ngay từ đầu, tại sao sợi tóc đó lại rụng ra? Không, thì, người ta thường rụng một hoặc hai sợi tóc mà? Nó chỉ tự nhiên xảy ra khi ngủ thôi mà.

Ồn thôi miễn là nó không phải màu đen! Không, làm sao nó có thể chuyển sang màu đen được? Tôi tóc vàng thế này mà.

Tôi nắm chặt tay và kìm nén ham muốn kiểm tra ngay lập tức xem mình đã rụng bao nhiêu sợi tóc.

"Tôi hỏi sợi tóc này của ai."

Tất nhiên, Charlotte, người có quan điểm hoàn toàn khác tôi về vấn đề này, lại bắt đầu hỏi Eleris.

Mặt Eleris đã đỏ bừng. Đến cái ngày tôi được nhìn thấy mặt một ma cà rồng đỏ bừng thế này. Ma cà rồng thực sự có nhiều máu đến vậy sao?

Charlotte đang hỏi cô ấy về sợi tóc này rõ ràng là của người khác.

"Cái, cái đó... Của, của... Của. Bạn... Bạn trai... Ch, chắc thế..."

Eleris còn có thể nói gì khác ngoài điều này?

"Hực!"

Charlotte hoảng sợ và lập tức buông sợi tóc đó ra.

"C, chuyện đó... Tôi hiểu rồi..."

"Vâng... Điện hạ..."

Vì Charlotte còn khá trẻ, cô dường như có sức chịu đựng khá thấp với những chuyện như thế này. Cả Eleris và Charlotte đều đỏ mặt như cà chua vì những lý do khác nhau.

Charlotte thậm chí không thể nhìn lại giường của Eleris nữa, như thể cô vừa nhìn thấy thứ gì đó không nên nhìn.

Cái đùa nhóc này. Cô đang tưởng tượng cái gì mà không dám ngẩng đầu lên vì mặt đỏ bừng thế kia? Hả?

"C, chuyện đó... Bạn trai... Tên gì?"

Tất nhiên, Charlotte vẫn tiếp tục thẩm vấn dù cảm thấy xấu hổ như vậy.

Vào khoảnh khắc đó, tôi nghĩ rằng cô khá tuyệt vời theo nhiều cách khác nhau.